

ara.cat

[Biblioteca digital](#)

[Subscriu-te](#)

[Inicia sessió](#)

NÚVOL [El digital de cultura](#)

≡ [Menú](#)

[Llibres](#)

[Art](#)

[Llengua](#)

[Escenes](#)

[Pantalles](#)

[Música](#)

[Humor](#)

[Biblioteca digital](#)

[Més](#) ▾

[Agenda](#)

[Firmes](#)

[Premi de contes](#)

[Premis Núvol](#)

[Sa il·lustríssima](#)

[La ruta del jazz](#)

[Arxipèlag](#)

[Serra d'Or](#)

[Barcelona Clàssica](#)

[Ara Llegim](#)

[El Culturista](#)

Segueix-nos:

[Cerca](#)

[LLIBRES](#)

PUNT DE LLIBRE

[Podcast] Joaquim Carbó, confinadíssim

Amb vuitanta-set anys, aquests dies l'autor viu confinat però ens llegeix un conte inèdit al podcast de Favetes tendres

— **Bernat Puigtobella**

Editor de Núvol.

[@puigtobella](#)

11/04/2020 [Favetes Tendres #10](#)

Comparteix:

Fa un parell de setmanes, us donàvem notícia del confinament de Feliu Formosa a Igualada amb aquest podcast. Aquesta setmana hem parlat amb Joaquim Carbó, per assegurar-nos que es trobava bé. Als vuitanta-vuit anys, l'autor de *La casa sota la sorra* està més actiu que mai. A banda de les seves publicacions de literatura infantil, en els darrers mesos ha intensificat la seva dedicació a la literatura d'adults. Després de publicar *Testament* a Les Males Herbes, l'any passat va publicar a Comanegra *Quin joc més bèstia!*, una antologia de contes en què combinava relats recuperats amb d'altres inèdits. Ara ha acceptat un nou encàrrec de Joan Sala, editor de Comanegra, per escriure una seqüela de Temps Obert de Manuel de Pedrolo.

Núvol utilitza 'cookies' per millorar l'experiència de navegació. Si continues navegant entendrem que ho acceptes.

[Més informació](#)

Accepto

Joaquim Carbó. | © Laia Cardona

Carbó viu aquests dies de confinament amb la sensació d'haver caigut dins una història de ciència-ficció. Totalment inesperada. "M'hauria estat més fàcil imaginar una situació de guerra, però això que estem vivint és inaudit", diu. El dia a dia no difereix gaire de la vida que portava abans de l'esclat de la Covid 19. "Jo estic acostumat a treballar a casa. Vivim en un pis just a sobre del pis on viu el meu fill, on hi tinc un estudi i cada dia m'hi confino per escriure.

Núvol

Joaquim Carbó desconfina proverbis

Audio Player

00:00
00:00 | 02:20

[Share on Facebook](#)
[Share on Twitter](#)
[Share on LinkedIn](#)
[Subscribe with iTunes](#)
[Subscribe with RSS](#)
[Download this episode](#)

April 09, 2020

Núvol

Confinadíssim, però finíssim, com sempre, el Joaquim Carbó va llegir a Núvol aquest article de Jordi Llavina i ens ha fet arribar l'arrencada d'un conte inèdit, titulat "Si tu tens por, jo ja tremolo", un relat construït a partir d'un enfilall de frases fetes. L'autor avisa que aquest conte és obra d'un ancià de gairebé vuitanta-vuit anys que sap que és a un pas de desaparèixer i que es permet treure una mica de ferro a la situació actual. "Ho dic perquè podria ser que aquells que estan a la que salta per carregar-s'ho tot diguessin que me'n ric dels vells que estan en alta situació de risc, quan jo mateix hi estic ben immers", diu. Per demostrar-vos que el Quim és viu i ben viu, li hem demanat que ens llegeixi amb veu alta

L'arrencada d'aquest relat, que podeu escoltar i llegir al suplement Favas tendres.
Núvol utilitza 'cookies' per millorar l'experiència de navegació. Si continues navegant entendrem que ho acceptes.

Més informació

Accepto

Si tu tens por, jo ja tremolo

Rient, rient, es va morint la gent. Encara que es digui que de bons sopars n'estan plens els fossars, l'avi, que era prou auster, ha mort quan tothom creia que encara li quedava molta corda, molta vida pel davant. Contradictori com era, més d'un cop li havia sentit dir allò de caldera vella, bony o forat i que d'aquí cent anys, tots serem calbs perquè morta la cuca, mort el verí. Per més que també puntualitzava i avisava que era prou prudent per saber nedar i guardar la roba i, ja en pla optimista, certificava que a ell no l'agafarien mai amb els pixats al ventre perquè sabia aixecar el vol quan més li convingués, ja que fugir del perill no és de valents, però sí de prudents, tot fent constar que no es podia dir mai blat que no fos al sac i encara ben lligat. I mireu si n'era, també, d'això, de prudent, vull dir, que mai no havia deixat el camí per anar per la drecera perquè, segons ell, qui no vulgui pols, que no vagi a l'era, que val més arreglar la gotera que la casa entera. I ara que ha fet un pet com una gla, em ve a la memòria allò que li havia sentit dir tantes vegades: viure i viure podràs, però de la mort no t'escaparàs. I no te n'has escapat, avi, per més que hakis fet una vida de formigueta, de la casa a la feina i de la feina a casa, i que hakis estat un arxiu vivent d'auques, rodolins i frases fetes més aviat macarròniques que t'han servit per deixar anar una sentència cada cop que has obert la boca per enfrontar-te a algun problema, sobretot amb la família, que és l'únic indret on has aixecat la veu exercint una mena de poder absolut -quan l'àvia no hi era, naturalment-, i no pas a la feina, perquè sempre has dit que la roba bruta s'havia de rentar a casa i que en boca tancada no hi entren mosques, que qui tot ho vol, tot ho perd perquè una desgràcia no ve mai sola, i tururut, tururut, qui gemega ja ha rebut!

Fes-te iptor de Núvol
Suma't al digital de cultura i gaudeix d'un munt d'avantatges

Participa en sortejos setmanals i guanya llibres

Rep la revista anual en paper

Accedeix a la Biblioteca del Núvol

Aconsegueix descomptes culturals

[Subscriu-t'hi ara!](#)

Joaquim Carbó

COMENTARIS

→ [Inicia sessió per deixar un comentari](#)

TAMBÉ ET POT INTERESSAR

Crítica

[Arxiu del suplement Favess tendres](#)

— [Núvol](#)

Properament

[Una conversa amb Adelaida Sarakhan](#)

— [Ignasi Ventura](#)

Crítica

[Favess tendres #10](#)

— [Núvol](#)

EN PORTADA

Primera persona

Núvol utilitza 'cookies' per millorar l'experiència de navegació. Si continues navegant entendrem que ho acceptes.

[Més informació](#)

EL MÉS VIST

1 [\[Podcast\] Joaquim Carbó confessions](#)

Accepto

Glossa
[La Xina és a prop](#)

[Gerard E. Mur](#)

— [Marta Pontnou](#)
Podcast

[\[Podcast\] Joaquim Carbó, confinadíssim](#)

— [Bernat Puigtobella](#)
Primera persona

[L'alumne ja no supera el mestre, ara treballa amb ell](#)

— [Marc Simón](#)

2 [L'alumne ja no supera el mestre, ara treballa amb ell](#)

— [Marc Simón](#)

3 [Carner és mdma](#)

— [Genís Poch i Cassola](#)

4 [Tensió sexual i confinament](#)

— [Marta Pontnou](#)

5 [Marta Grau i el geni del lloc](#)

— [Bernat Puigtobella](#)

NÚVOL

Segueix-nos:

© Núvol.com 2020 [Avis legal](#)[Política de privacitat](#)[Normes de participació](#)

Amb la col·laboració de: [Generalitat de Catalunya](#)
[Departament de la Presidència](#)